

Universitat de la Mística

Dll, 5/10/2009 per Francesc Torralba

[Primum Vivere](#)

Arribo a Àvila a les onze de la nit. És dissabte, vigília del meu sant. Li dic al taxista que em porti a la Universitat de la Mística i em condueix a un complex extraordinàriament modern, regentat pels Carmelites d'Àvila. És un centre d'altíssima qualitat on es celebren tota mena de conferències, congressos i encontres sobre mística i espiritualitat. L'any passat també em van convidar i vaig tenir ocasió de saludar Juan Martín Velasco, Miguel García-Baró i Gabriel Amengual, entre altres. Aquest any s'hi celebra un congrés sobre Edith Stein (1891-1942) i s'hi apleguen especialistes de bona part d'Europa sobre la filòsofa jueva, deixeble de Husserl. El centre és als afores de la ciutat, s'hi veu la muralla il·luminada, un plaer visual que difícilment es pot superar.

Arribo i em trobo Francisco Javier Sancho, l'ànima de la casa, el traductor d'Edith Stein a la llengua castellana. Ens abracem. Mengem unes pastes i una vaset d'aiguardent. Fa temps que som amics. Ens vam conèixer a Colònia, quan tots dos érem en aquella bella ciutat, estudiant alemany. Era l'any 1990. Ell va ser qui em va parlar per primera vegada d'Edith Stein. Durant tota la llicenciatura en filosofia i en teologia no n'havia sentit parlar.

Sancho tenia com a projecte traduir-la integralment i ho ha fet. S'estava a l'Arxiu Edith Stein que és al Carmel de Colònia. Els cinc voluminosos toms publicats a Monte Carmelo són el resultat de molts anys de treball i gràcies a la seva obstinada labor, callada i discreta, Edith Stein pot llegir-se en llengua castellana. Això ha obert un món nou a molts investigadors joves de moltes diverses universitats hispàniques. Darrerament s'han celebrat tesines, tesis que tenen per objecte d'estudi la santa catòlica i també tota mena d'actes sobre la cèlebre fenomenologa.

M'ha convidar a fer la conferència de clausura sobre l'humanisme cristià del segle XXI. Em plau saludar altres amics, Francesc Grané, director del Centre Edith Stein de Barcelona, Cinta Espuny, que aviat publicarà un interessant assaig sobre la correspondència entre Edith Stein i Roman Ingarden, Míriam Díez, que viu a cavall entre Roma i Barcelona, amb qui comparteixo un nodrit esmorzar i Natàlia Pla, que ha vingut de Salamanca al congrés.

La Universitat de la Mística és una bona notícia, un signe de vitalitat de l'església, una expressió de l'audàcia dels Carmelites, de la seva visió de futur i de la seva capacitat d'obrir camins nous i complicitats amb figures i entorns diferents. És un centre que inspira devoció i silenci, també estudi i reflexió. Les cambres, austeres i sòbries, són modernes i lluminoses, minimalistes. En elles no hi ha cap objecte kitsch. He de confessar que sento certa intolerància pacífica respecte l'estètica kitsch clerical. Un silenci oceànic embolcalla la nit i al matí m'aixeco amb la sensació d'haver estat dormint un segle. En el congrés s'hi respira un clima de llibertat i de diàleg, d'aprofundiment intel·lectual sense complexos, ni pors. Una iniciativa, la Universitat de la Mística, que seria bo exportar a altres territoris.